

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 20 • ΦΥΛΛΟ 380 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΕΛΛΑΣ, ΕΥΡΩΠΗ, ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Η ΑΛΑΓΗ του πολιτικού σκηνικού που έλαβε χώρα τις τελευταίες ημέρες, σηματοδοτεί τις νέες εξελίξεις στο κοινωνικό και οικονομικό πεδίο. Η παραίτηση του Παπανδρέου και η κατάληψη του πρωθυπουργικού θάλου από τον Κώστα Σημίτη, δεν αποτελούν απλώς μια αλλαγή προσώπων στην κορυφή της πολιτικής εξουσίας. Αντιθέτως, είναι οι κορυφαίες εκφάσεις των δομικών μεταλλαγών που πραγματώνονται στην ελληνική κοινωνία.

Το τέλος του ηγεμόνα

Ο Ανδρέας Παπανδρέου κυριάρχησε στην πολιτική ζωή της χώρας τα τελευταία 30 χρόνια. Η ενασχόληση του με τα κοινά θα ξεκίνησε προπολεμικά. Η ένταξη του στο τροποικότελο κίνημα θα πάρει γρήγορα τέλος, με τη σύλληψη του από την Ασφάλεια του Μανιάδακτη. Οι σύντροφοί του (ανάμεσά τους και ο φιλόσοφος Κορνήλιος Καστοριάδης) θα καταγγείλουν ότι συνεργάστηκε με την Ασφάλεια για να σώσει το τομάρτου. Ο ίδιος δεν θα αποδεχθεί ποτέ την κατηγορία. Ο πατέρας του, Γεώργιος Παπανδρέου (εξέχουσα φυσιογνωμία του αστικού πολιτικού κόσμου) θα τον βοηθήσει να φύγει στην Αμερική. Από κεί θα επιστρέψει στις αρχές της δεκαετίας του '60, έχοντας στις αποσκευές του εκτός από μπόλικες φιλοδοξίες, την αίγλη του καθηγητή του πανεπιστημίου Μπέρκλεϋ. Σύντομα ο μπατάπας του θα τον κάνει υπουργό Συντονισμού. Το σημείο αυτό θα γίνει αφετηρία της ξέφρενης πολιτικής του καριέρας. Γίνεται ηγέτης της αριστε-

ρής τάσης της Ένωσης Κέντρου, πρωταγωνιστεί στη μάχη ενάντια στις μεθοδεύσεις του Παλατιού, προβάλλει ως κύριος υποψήφιος για τη διαδοχή του πατέρα του, τον οποίο στη συνέχεια θα κατηγορήσει για διαλαττική στάση, απέναντι στο βασιλιά. Μετά το πραξικόπεμπα φεύγει στο εξωτερικό όπου ιδρύει το Π.Α.Κ. Μετην κατάρρευση της χούντας επιστρέφει και δημιουργεί το Π.Α.Σ.Ο.Κ., με σοσιαλιστική, εθνικιστική και αντιαμερικανική ρητορεία. Ταυτόχρονα όμως και μηχανισμός βαθιά ιεραρχικός και προσωπολατρικός. Το '81 το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πάιρνει 48% στις εκλογές και ο Παπανδρέου γίνεται πρωθυπουργός. Ως πρωθυπουργός ξεδιπλώνει όλες τις πτυχές της προσωπικότητας του: παντελώδης αμοραλιστής, δημαγωγός, διεφθαρμόνος σε χυδαίο βαθμό, κυνικός, α u -

νεόπλουτων και θα αποθεώσει τη χυδαιότητά στο δημόσιο βίο. Παράλληλα όμως θα εξασφαλίσει (λόγω του λαϊκιστικού χαρακτήρα του) τους αναγκαίους όρους επιβίωσης για τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Το '89 κάτω από το βάρος της υπόθεσης Κοσκωτά, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. χάνει την εξουσία. Θα ακολουθήσει η φάρσα του ειδικού δικαστηρίου και η επάνοδος της οικαίας (πια) του Παπανδρέου στην κυβέρνηση. Η εισαγωγή του στο Ωνάσειο θα σημάνει το τέλος.

Η πρωθυπουργοποίηση του Σημίτη

Η πρωθυπουργοποίηση του Σημίτη σηματοδοτεί τη νέα κατάσταση στην πολιτική ζωή της χώρας. Ο Σημίτης δεν είναι ένας νέος Παπανδρέου. Είναι ο τεχνοκράτης που θα προσπαθήσει να πραγματώσει, χωρίς εξάρσεις ιδεολογικής ρητορείας, το πολιτικό του πρόγραμμα. Είναι σκόπιμο να κάνουμε μια πρώτη προσέγγιση στα σημεία του προγράμματος του όπως αυτά έχουν διαφανεί από τις δηλώσεις του και τα δημοσιεύματα του τύπου:

a) σκλήρυνση της λιτότητας. Η επιδώξη αύξησης των κρατικών εσόδων

θα σημάνει την επιβολή νέων φόρων και την εντατικοποίηση της είσπραξης των ήδη υπάρχοντων. Επιπλέον η προσπάθεια περιστολής των δημοσιονομικών ελλειμμάτων θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στη μείωση των πόρων για την κοινωνική πρόνοια.

b) Πλήρης υποταγή στα κελεύσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Σημίτης (από τους πιο γνωστούς θασώτες της ευρωπαϊκής ενοποίησης, άξιος εταίρος του Σολ και του Σιράκ) θα προσδέσει πιο σφιχτά τη χώρα στο άρμα του γαλλογερμανικού άξονα (χωρίς απαραίτητα να ψυχαριζούν οι σχέσεις με τις ΗΠΑ). Σε διεθνές επίπεδο θα ακολουθήσει ακόμα πιο γιαστά τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στα καθ' ημάς οι ιδιωτικοποίησεις θα επιταχυνθούν, όπως επίσης και ο λεγόμενος- εκμοντέρνισμός της δημόσιας διοίκησης.

γ) Βίαιη αναδιανομή του κοινωνικού εισοδήματος σε βάρος των ασθενέστερων. Η δεσμωμένη θέση της τάσης Σημίτη για προσέλκυση ξένων επενδύσεων και για παροχή μεγαλύτερης ε-

Συνέχεια στη σελίδα 3

ταρχικός, εγκληματικά ιδιοτελής, με αξιοσημείωτες ικανότητες πολιτικών ελλιγών. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην εξουσία θα αφήσει στην μπάντα τα σοσιαλιστικά και αντιμπεριαλιστικά οράματα. Θα παγιώσει τη θέση της χώρας στους κόλπους του Ν.Α.Τ.Ο. και της Ε.Ο.Κ. Θα δημιουργήσει μια νέα γενιά κρατικοδίαιτων

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΤΑΛΙΑ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 15 ΓΕΝΑΡΗ

ΚΑΤΕΒΑΙΝΩ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ από τις 15 Γενάρη σε διαμαρτυρία και καταγγελία ενάντια στίς τελευταίες εξελίξεις της δίκης μου στο Trento, όπου έχει διαφανεί η δήμητρα η κατασταλτική και δυσφημιστική πρόθεση των κρατικών αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών, που είχα προηγουμένως καταγγείλει διαμέσου της δηλώσής μου στις 13 Οκτώβρη '95 στο δικαστήριο του Trento, η οποία τώρα έχει τον ακριβή σκοπό να εξοντώσει σε φυσικό επίπεδο εμένα και τους συγκατηγορούμενους συντρόφους μου στη δίκη, θάβοντάς μας για την υπόλοιπη ζωή μας μέσα στη φυλακή.

Συγκεκριμένα, στην προανάφερό μενη δίκη οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους μην έχοντας στα χέρια τους τις ιδιαίτερες αποδείξεις ώστε να μπορέσουν να με καταδικάσουν, αποφάσισαν να παίξουν το τελευταίο τους χαρτί ρίχνο-

ντας μέσα στο παιχνίδι τη συνηθισμένη ιστορία ενός δήθεν "μετανοιωμένου" μάρτυρα που θα μπορούσε -κατά τα λεγόμενα τους- να "στριμώξει" εμένα και τους άλλους κατηγορούμενους συντρόφους μου.

Καταγγέλω για άλλη μια φορά, τώρα, προτού να είναι πολύ αργά, αυτήν την επιπλέον κατασταλτική μεθόδουση του κράτους η οποία έχει σκοπό να χτυπήσει όχι μονάχα εμένα, αλλά κυρίως πολλούς άλλους δραστήριους συντρόφους στο εσωτερικό του ιταλικού αναρχικού κίνηματος.

Καταγγέλω επιπλέον την δήμητρα η καταιγόμενη συνεργασία μεταξύ διαφορετικών εισαγγελειών με συνωμοτικούς σκοπούς, διαμέσου της διαστρέβλωσης των γεγονότων, με συγκεκριμένο στόχο την κατασκευή σκευωριών που έχουν την πολιτική σκοπιμότητα να χτυπή-

σουν το αναρχικό επαναστατικό κίνημα.

Αυτή είναι η κρατική δικαιοσύνη και ενάντια σε αυτήν την μορφή δικαιοσύνης οι αναρχικοί ανέκαθεν αντιτάχθηκαν και θα συνεχίσουν να αντιτάσσονται με κάθε μέσο.

Ενάντια σε κάθε θανατική ποινή, διάφοροποιημένη ή, απόλυτη; ενάντια σε κάθε μορφή βασινιστηριών. Ενάντια σε κάθε εκμετάλλευση, σε κάθε καταπίεση και εξόντωση. Ενάντια σε κάθε κυριαρχία και ολοκληρωτισμό.

Αλληλεγγύη με κάθε ον, απόμο, μειοψηφία ή πλειοψηφία, αγωνιζόμενο λαό για την επιβίωσή του, τη γη του και την ελευθερία του! Αγωνιστική αλληλεγγύη με τον ελβετό αναρχικό σύντροφο Marco Camenisch που πραγματοποιεί δήμητρα πείνας εδώ στη φυλακή υψίστης αιφ-

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95

Δίκες ανηλίκων

Πρωτοφανείς ποινές, επιμελητεία, καταναγκαστική κοινωνική εργασία, περιοριστικά μέτρα, συνεχής παρακολούθηση της ζωής τους. Οι ποινές που επιβλήθηκαν στις πρώτες ομαδικές δίκες ανηλίκων καταληψιών είναι στηγουρά λειμές. Δεν περιλαμβανούν την εσορία...

Σελ. 3

PETROLA

Από το Θριάσιο Πεδίο...

Τελικά και οι ανθρώπινες ζωές πιο λογούνται. Στην συγκεκριμένη περιπτώση λίγα γαλόνια πετρέλαιο θερμάνεται. Και σιγουρά υπάρχουν αρκετά να συγκρίνει κανείς σε δύο -κατά τα φαινόμενα- διαφορετικές δικαιοσύνες αποφάσεις...

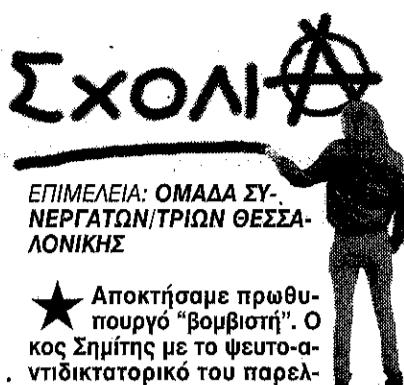
Σελ. 3

ΓΑΛΛΙΑ

Δίωξη της αλληλεγγύης...

Μαζικές διώξεις, συλληφέτες, σίκες και καταδίκες σε όλη τη γαλλική επικράτεια. Εγκληματική φιλοξενία βασικών φυγάδων.

Σελ. 5

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

★ Αποκτήσαμε πρωθυπουργό "βομβιστή". Ο κος Σημίτης με το ψευτο-αντιδικτατορικό του παρελθόν σύγιουρα χρειάζεται. Με "κοινωνικό προφίλ" και κεντροαριστερές κορώνες, ηγέτης του "σοσιαλιστικού κινημάτος". Πολιτικός με διεισδυτική τάση στους συντηρητικούς ψηφοφόρους. Με μελάνι παρελθόν στο υπουργείο οικονομικών με τα γνωστά μέτρα λιτότητας, υπόσχεται ανάπτυξη με "κοινωνικά κριτήρια". Με κονκάρδα του Μάστριχτ στο πέτο υπόσχεται το μέλλον μας. Και φαίνεται να κρατά τις υποσχέσεις του...

★ Ο γραμματέας της ΓΣΕΕ και σύνδικας της ΕΣΑΚ, σύντροφος Μαυρίκιος, στα πλαίσια του αντικαπιταλιστικού του αγώνα καλεί εμπόρους και λοιπούς εργοδότες να απομονώσουν τον ΣΕΒ, διότι κωλυτεργεί στην υπογραφή των επιχειρησιακών συμβάσεων. Μάλιστα κατά τον ίδιο ο ΣΕΒ "προσπαθεί να βγάλει και από τη μύγα ξύγκι". Μα εσείς σύντροφοι του ΚΚΕ τι πάτε να βγάλετε από τους καυγάδες των εργοδοτών; Μήπως προσφέρετε λύση και στο πρόβλημα των εμπόρων να κλείσουν ευνοϊκές συμβάσεις με τους εργαζομένους τους;

★ Τα χτυπήματα των δικαστών σε απεργούς πείνας συνεχίζονται. Αυτήν τη φορά στον Αιγαίνη Ισαάκ Σεχάτα στον οποίο έχει επιβληθεί υποχρεωτική σίτηση καθώς και στον Χαρίλαο Δημητρόπουλο, απεργό πείνας του οποίου την επιστολή δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο. Το γενονός ότι οι υποθέσεις και των δύο είναι "ποινικού" χαρακτήρα είναι αρκετό για να τους θέσει στη σκιά της δημοσιότητας. Επλίζουμε να μην χρειαστεί ο θάνατος να είναι αυτός που θα "συγκινήσει" όλους μας. Γιατί η έννοια της αλληλεγγύης δεν υφίσταται μόνο για τους "δικούς" απεργούς πείνας αλλά και για κάθε άνθρωπο ο οποίος αγωνίζεται για τη λευτερία του μ' αυτό το ύστατο μέσο.

★ Η "άμεμπτη" και "ανεξάρτητη" δικαιοισύνη επί τω όργω. Με δύο χρόνια λιγότερο στην πρώτη δικηγορία του έψυγε από το εφετείο Πειραιώς ο πρώην αρχιφύλακας του Κορυδαλλού και σύνδικος της ΔΑΚΕ, Φωτάκης. Το πρώην αφεντικό του Κορυδαλλού είχε καταδικαστεί για οπλοκατοχή, αλλά τελικά "αποδείχτηκε" ότι απλά έκανε το χόμπι του σε διάφορους σκοπευτικούς σύλλογους!

★ Και σε λίγο καιρό θα κυκλοφορεί ελεύθερος ανάμεσά μας όταν δύο απεργοί πείνας δίνουν το δικό τους άγνων. Ενώ ο ένας, ο Ισαάκ Σεχάτα, βασανίζεται με το μαρτύριο της υποχρεωτικής σίτησης, χωρίς τη συμπαράσταση καμίας SOS-Ρατσισμός, χωρίς να σκιέτει τα ιμάτια του κανένας κήρυκας των ανθρώπων δικαιωμάτων. Δεν μας εκπλήσσουν οι δικαστές. Για άλλη μια φορά, άξια κερδίζουν το μισθό τους.

★ Το είδαμε κι αυτό. Ο "καυστικός" Θέμος να ωρίεται για ανθρώπινα δικαιώματα, για ελευθερία του λόγου, για φασισμό - σταλινισμό της ΕΣΗΕΑ και άλλα "ντεμοντέ" ζητήματα γι' αυτόν και τους κολλητούς του. Αν κάποιοι τέτοιοι θέλουν να προβάλλουν τις δημοκρατικές τους ευαισθησίες, ας μη γίνονται τόσο γελοίοι.

ΥΤΕΙΑ:

Εμπόριο με φαρμακερά κέρδη

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ εβδομάδα οι ανακοινώσεις του υπουργού εμπορίου, Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, ξενάφεραν στην επιφάνεια το ζήτημα της υπερβολικής κερδοσκοπίας στον τομέα της φαρμακευτικής υγείας.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Με βάση τις λιανικές τιμές, η δαπάνη για φάρμακα το 1987 ήταν 87.1 δις, το 1990 ήταν 218.4 δις, το 1994 ήταν 430 δις και αντιπροσώπευε το 37% της συνολικής δαπάνης περίθαλψης. Από πίνακες του Υπουργείου Εμπορίου, βλέπουμε ότι ενώ το 1987 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων είναι 218 εκ., και το κόστος κατανάλωσης 87.1 δις, το 1994 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων είναι 218 εκ. και το κόστος κατανάλωσης 87.1 δις, το 1994 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων είναι 275.2 εκ. και το κόστος κατανάλωσης 430.1 δις, δηλαδή ενώ η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων αυξήθηκε κατά 57 εκ. η αντιστοιχή χρηματική δαπάνη πενταπλασιάστηκε - με άνοδο 343 δις. Για το 1995 δε, μάλλον εξαπλασιάστηκε αφού πλησίασε τα 520 δις. Επίσης παραπτούμε ότι η μέση επίσης αύξηση δαπανών είναι 24.5% ανεξάρτητη της αύξησης ή της πτώσης κατανάλωσης ιδιοσκευασμάτων. Για παράδειγμα, το 1990, η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 251.4 και το κόστος κατανάλωσης 169.9, το 1991 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 249.4 αλλά το κόστος αυξήθηκε σε 199.9, το 1992 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 257.6 και το κόστος 199.9, το 1993 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 273.9 και το κόστος 218.4, το 1994 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 275.2 και το κόστος 218.4.

Μια ιδιαίτερη πότη του τομέα φαρμάκων είναι και η δυνατότητα να κυκλοφορούν στην αγορά τα ίδια φάρμακα (ή με ελάχιστες διαφορές) με διαφορετικό όνομα και διαφορετική τιμή. Έτσι μέσα στα κύρια αίτια του προβλήματος της αύξησης φαρμακευτικών δαπανών, είναι τόσο η συνταγογραφία, όσο και η ακολουθούμενη τιμολογιακή πολιτική.

α) **Συνταγογραφία:** Από τα στοιχεία του Υπουργείου Υγείας, προκύπτει ότι 35 δις δαπανώνται επισίως για την θεραπεία οσών αρρωστανούν από την κακή χρήση φάρμακων. Συνταγογραφούνται ακριβά φάρμακα αντί φτηνών, με την ίδια ή παρόμοια δράση. Δίνονται φάρμακα χωρίς να χρειάζεται ενώ είναι παντελής η έλλιψη διάκρισης σε απολύτως αναγκαία - λιγότερο αναγκαία - επικουρικά. Η τήρηση δεοντολογίας για γιατρούς και φαρμακοποιούς είναι αποτέλεσμα της αύξησης των στοιχείων που συνταγογραφούνται στην ίδια την χώρα προέλευσής τους. Η δυνατότητα για μεγαλύτερη αναγκαία παρασκευή των φαρμάκων τους στην αγορά προσέρχεται καταναλωτές και οι φορολογούμενοι παραπάνω.

β) **Τιμολογιακή πολιτική:** η κοστολόγηση των εισαγόμενων φαρμάκων, γίνεται με βάση το μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών που ισχύουν στις χώρες της Ε.Ε. (Βέβαια η διαμόρφωση τιμών των εισαγόμενων από τις πολιευθικές, εξηγήσαμε παραπάνω, πώς μπορεί να είναι ανεξέλεγκτη). Προφανώς η μια πολιτική συμπληρώνει την άλλη ώ-

49.6% το 1994, το ποσοστό των συκευαζόμενων εγχώριων επίσης μειώθηκε από 7.5% σε 5.2% και αντίθετα, το ποσοστό αυτών που εισάγονται έτοιμα αυξήθηκε από 24.8% σε 45.1% πάντα για την ίδια περίοδο - αυτή η αύξηση θα εξηγηθεί παρακάτω.

Άς επισημάνουμε επίσης ότι ανεξάρτητα από τα υπέρκερδη, οι φαρμακοβιομηχανίες επιδίδονται και στο γνωστό σπορ της φοροδιαφύγης, μιας και κανείς δεν τους αγγίζει: "...γενικά ο κλάδος παρουσιάζει αρκετά υψηλά ποσοστά κέρδους και σπόδισης ίδιων κεφαλαίων. Παρόλα αυτά στις 22 πρώτες σε πωλήσεις φαρμακευτικών εταιρίες, οι δέκα παρουσιάζουν ζημιές. Η εμφάνιση για πολλά έπι, ζημιών, σε ορισμένες πολυεθνικές επιχειρήσεις, δημιουργεί ερωτηματικά για την ακρίβεια των στοιχείων που δηλώνονται". (έκθεση των υπηρεσιών του Υπουργείου Εμπορίου).

ούς είναι ανύπαρκτη. Η χορήγηση συνταγών ιδιαίτερα από τους νοσοκομικούς γιατρούς είναι ανεξέλεγκτη. Οι διάφορες εταιρίες καλούν τους γιατρούς για "παρουσίαση φαρμάκων" και με διάφορα "δώρα", "ταξίδια με δωρεάν διαμονή σε ξενοδοχείο", διαφημίζουν τα προϊόντα τους (συνήθως πιο ακριβά από τη ήδη κυριαρχούσα φάρμακα (μήτια και χάσουν ...κάποιοι τα κέρδη τους) τα οποία ενώ "...έχουν αποδεδειγμένα αποτελέσματα και είναι απαραίτητα για την δημόσια υγεία έχουν πολύ χαμηλή τιμή που τα καθιστά εμπορικά ασύμφορα..." και για τα εισαγόμενα την κοστολόγηση της φαρμάκων με βάση την αγορά τους με βάση τη χαμηλότερη τιμή της Ε.Ε. (Βέβαια η διαμόρφωση τιμών των εισαγόμενων από τις πολιευθικές, εξηγήσαμε παραπάνω, πώς μπορεί να είναι ανεξέλεγκτη). Προφανώς η μια πολιτική συμπληρώνει την άλλη ώ-

να κυκλοφορούν παρεμφερή ιδιοσυκευασμάτα με τα ήδη υπάρχοντα, αλλά πιο ακριβά και με αυτά να αντικαθιστούν συνεχώς τα φτηνότερα. Η πολιτική του Υπουργείου προτείνει: την αύξηση της τιμής σε δέκα κατηγορίες φαρμάκων (μήτια και χάσουν ...κάποιοι τα κέρδη τους) τα οποία ενώ "...έχουν αποδεδειγμένα αποτελέσματα και είναι απαραίτητα για την δημόσια υγεία έχουν πολύ χαμηλή τιμή που τα καθιστά εμπορικά ασύμφορα..." και για τα εισαγόμενα την κοστολόγηση της φαρμάκων με βάση την αγορά τους με βάση τη χαμηλότερη τιμή της Ε.Ε. (Βέβαια η διαμόρφωση τιμών των εισαγόμενων από τις πολιευθικές, εξηγήσαμε παραπάνω, πώς μπορεί να είναι ανεξέλεγκτη). Προφανώς η μια πολιτική συμπληρώνει την άλλη ώ-

στε οι δαπάνες να αυξάνονται και να βαριάνουν όλους τους φορολογούμενους. Άλλωστε το μόνο εμφανές μέτρο πολιτικής για τον πειριορισμό της φαρμακευτικής δαπάνης που λίγηθηκε τα τελευταία χρόνια ήταν η καθιέρωση της συμμετοχής των ασφαλισμένων στην αγορά των φαρμάκων τους. Δηλαδή ούτως ή άλλως οι καταναλωτές και οι φορολογούμενοι παραπάνω στο τέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ:

Από το Θριάσιο Πεδίο στο Πολυτεχνείο...

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Έκρηξη που προήλθε από διαρροή στο τμήμα σωληνώσων διύλισης αργού πετρελαίου στις εγκαταστάσεις της Petrola, στην Ελευσίνα, σκοτώνει τρεις εργάτες και στέλνει άλλους δεκαεννιά στο νοσοκομείο με τρομερά εγκάματα.

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Οι πρώτες πληροφορίες αναφέρουν πως τα γαλλικά μηχανήματα σ' αυτό το τμήμα των διυλιστηρίων είχαν 20 χρόνια λειτουργίας. Η διοίκηση του σωματείου των 950 εργαζομένων ανακοινώνει πως το συγκεκριμένο τμήμα των διυλιστηρίων ήταν κλειστό επί έξι μήνες πριν συμβεί το ατύχημα, αλλά αδυνατεί να εξηγήσει αυτό, συνέβασε για λόγους συντήρησης ή για λόγους μάνατζμεντ. Συγχρόνως, το ελληνικό τμήμα της Greenpeace καταγγέλει ως σαθρή την μελέτη επικινδυνότητας που κατέθεσε η εταιρία για να πάρει άδεια επέκτασης και εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων (Ελευθεροτυπία, 2/9/92). Η πρώτη άδεια για την ίδρυση των διυλιστηρίων δόθηκε από την χουντική κυβέρνηση, πριν το 1970.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Πεθαίνει και τέταρτος εργάτης. Αποκαλύπτεται πως 3 χρόνια εκρεμούσαν στα συρτάρια του ΥπΕΧωΔΕ οι μελέτες

ασφάλειας για την Petrola. Στο ίδιο διάστημα και ενώ οι εγκαταστάσεις της εταιρίας ολόενα επεκτήνονταν, ο τότε υπουργός Κατσιγιάννης χλεύαζε τις προειδοποιήσεις της Greenpeace για την ανάγκη ενίσχυσης των μέτρων ασφαλείας στην ήδη βεβαρυμένη περιοχή του Θριάσου Πεδίου.

7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Ενώ οι 8 από τους βαριά τραυματισμένους εργάτες σβήνουν ένας ένας, καταγγέλλεται παραβίαση του άρθρου 8, της συνθήκης Σεβέζο, της ΕΟΚ, για ενημέρωση των εργαζομένων και κατοίκων της περιοχής για το βαθμό επικινδυνότητας της γειτνίασης με την εταιρία. Οι σχετικές ειδήσεις ήδη έχουν μεταφερθεί "στα ψύλα" των εφημερίδων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1992 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1993: Ένταση στην φιλανθρωπική και κοινωνική δραστηριότητα πλανάται πάνω απ' το Θριάσιο Πεδίο ανακατεμένη με τα σύνεφα της αποσφαιρικής ρύπανσης που χρόνια ολόκληρα συμβάλλει ώστε το ποσόστο τερατογεννήσεων της περιοχής να είναι το υψηλότερο της Αττικής. Στην Petro-κόλαση της Ελευσίνας, πολιτιστικοί σύλλογοι, αθλητικά σωματεία και κοινοφελείς οργανώσεις δέχονται γεναίες επιχορηγήσεις. Μαζί και τα σχολεία της περιοχής

που αποδέχονται μετ' ευχαριστιών το δωρεάν πετρέλαιο για την θέρμανσή τους (σε ποσοστό βέβαια σαφώς μικρότερο από αυτό που δέχτηκαν οι εγκαυματίες εργάτες που υπέκυψαν με φρικτούς πόνους στα τραύματά τους).

ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1993: Γυμνάσιο - Λύκειο Βιλλιών: Ενώ Βοριοπειρώτες, σεισμόπληκτοι, πλανητάρχες, αρχιγοί κρατών και πάστης φύσεως αναξιοπαθίαντες, δέχονται τις ευεργεσίες του Λάτση, ο σύλλογος των αναξιοπαθίων, υποδιμούμενων και ανελέητα τουρουρουφλιασμένων από την κρατική μεταχείρηση καθηγητών αποφασίζει να πρωτοτυπίσει: αρνείται να χρησιμοποιήσει το υπόλοιπο του πετρελαίου που περιέσψει από τον Θάνατο των εργατών για τη δωρεάν θέρμανση σχολείου. Έτοι, για πρώτη φορά, η επιστολή της Petrola, που ζητά, ανάμεσα στα άλλα, και την έγγραφη αποδοχή του δωρεάν καταβληθέντος ποσού (σύμφωνα με τα οικεία τιμολόγια) μένει χωρίς απάντηση.

Μια πράξη ήρεμη, αθόρυβη και απόλυτα μη-κοινοποίησημη, έστω και στα ψύλα των εφημερίδων υπαγορευμένη από το γεγονός πως κάποιοι

οι από τους τραυματίες εργάτες υπήρξαν μαθητές κάποιου από τους καθηγητές. Όταν αποδεικνύεται, το αίσθημα της αξιοπρέπειας ίσως να μην αποτελεί αποκλειστικό πρόνομιο του "σεμινάριου, αθόρυβου και καπηλογματικού στην άρνησή του να δίνει συνεντεύξεις, Λάτση" (Ελευθεροποίηση, 22/12/95) που οι ευεργεσίες του γεμίζουν κάθε τόσο τα σαλόνια των εφημερίδων.

7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995: 3 χρόνια αργότερα, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας, με μάρτυρες καθηγητές του Πολυτεχνείου, Χημικούς και άλλους, ειδικούς επί του θέματος, επιστήμονες αθωώνει τους μηχανικούς της εταιρίας για την έκρηξη "αφού αυτή προκλήθηκε από ένα τυχαίο περιστατικό και όχι από πλημμέλη συντήρηση των εγκαταστάσεων" (Τα Νέα, 7/12/95). Την ίδια ακριβώς μέρα και από τους ίδιους δικαστές, 126 καταληφίες του Πολυτεχνείου που συνειδητά επέλεξαν να μην αποδεκτούν τη μουσικική πορεία μας απονευρωμένης επετείου δίνοντας το δικό τους μήνυμα αντίστασης απέναντι σε μια εφυπηγμένη κοινωνία σύρρονται σε μια δίκη-παρωδία. Την ίδια ακριβώς μέρα που μισή στήλη ε-

φημερίδων μας πληροφορεί πως οι πετρελαιάδες της Petrola, με την συμπαράσταση καθηγητών του Πολυτεχνείου, βγήκαν λάδι για το θάνατο και τον τραυματισμό τόσων εργατών, δεκάδες νεολαίοι καταδικάζονται σε βαριές ποινές που για εφτά από αυτούς δεν έχουν αναστατικό απότελεσμα και ετοιμάζονται να οδηγηθούν στη φυλακή. Οι δικαστικοί μηχανισμοί που τόσο αβασάνιστα αθωώνουν τους εθνικούς εμεργέτες, ανερυθίαστα χρησιμοποιούν τον ποινικό κώδικα στην προσπάθεια εμπέδωσης του κλίματος τρομοκρατίας και καταστολής κατά των πολιτών που θα σηματοδοτήσει τα επόμενα χρόνια. Από τον Γενάρη ξεκινούν και οι δίκες των υπόλοιπων από τους 504 συλλεφθέντων αυτής της πρωτοφανούς, για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, κατασταλτικής επιχείρησης που ανάμεσα στα άλλα μέτρα και την ανοχή της κοινωνίας απέναντι στην ολοένα αυξανόμενη ένταση του κρατικού αυταρχισμού. Δεν είναι αργά για συσχετισμούς και δεν είναι αργά για αντίσταση...

Μια συνάδελφος από τους 126 συλληφθέντες και τους 11 καθηγητές του Λύκειου Βιλλιών στη χρονιά 1993-94

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95

Πρωτοφανείς ποινές στους ανηλίκους

ΣΤΙΣ 16 ΓΕΝΑΡΗ '96, στο δικαστήριο ανηλίκων, δικάστηκαν 9 ανηλίκοι που είχαν συλληφθεί στο Πολυτεχνείο, στις 18 Νοεμβρίου '95.

Η δίκη άρχισε στις 11 το πρωί και τέλεισε στις 10 το βράδυ. Πολύωρη ανάκριση σε παιδιά από 14 μέχρι και 17 ετών, εκφοβισμός, επιμονή να κατονομαστούν καθοδηγητές, πίεση να ομολογήσουν συγκεκριμένα άτομα που παρεμπόδισαν την έξοδό τους από το Πολυτεχνείο, κατήχηση για να πιστέψουν ότι ήταν θύματα ομάδων περιθωριακών, άθροισκων, ταραχοποιών, εμπρηστών, πρεζάκηδων, εχθρών της πατρίδας.

Τ' ασφυξιογόνα, οι ξυλοδαρμοί και οι συλλήψεις από αστυνομικούς, η άγρια, με πετροβολισμούς, επίθεση των "αγανακτισμένων πολιτών", σύμφωνα με την γνώμη των κυρίων ανακριτών, δεν ήταν λόγος

ικανός να εμποδίσει την έξοδό τους από το Πολυτεχνείο.

Οι ανηλίκοι, στην απολογία τους, με ειλικρίνεια υποστήριξαν την αυθόρυμη προσέλευσή τους στο Πολυτεχνείο, για να τιμήσουν την επέτειο με τον τρόπο που αυτοί πιστεύουν, για πουν ότι αρνούνται την υποκρισία, αγωνίζονται για την ελευθερία, την ισότητα, αντιστέκονται σε όλες τις μορφές καταστολής.

Η άποψη, η γνώση, η υπευθυνότητα, ενόχληση τους δικαστές, εξοργίστηκαν δε όταν κάποιοι από τους κατηγορούμενους είπαν ότι αίτημά τους ήταν και η αποφυλάκιση του Κώστα Καλαρέμα.

Απόρησαν πώς, ανήλικα παιδιά, ενόχλησαν την ποινική απόφαση της νομοθεσίας, αναρχικούς απεργούς πείνας και τους αποκαλούμενα μάλιστα και κοινωνικούς αγωνιστές.

Και η Δικαιοσύνη αποφασίζει για

τους εννέα ανηλίκους: ένα χρόνο επιμέλεια και συνεχή επιπρόσθιη από τους επιμελητές ανηλίκων. Επισκέψεις σε γηροκομεία, υποχρεωτική συμμετοχή σε δενδροφυτεύσεις της Αθήνας, και για ορισμένους, επιπλέον υποχρεωτική παρακολούθηση σεμιναρίων, με σκοπό την αναμόφωσή τους. Ποινές αναχρονιστικές, κλίμα που θυμίζει εποχή χούντας.

Ακολουθούν και άλλες δίκες ανηλίκων. Συνολικά θα δικαστούν 85, που εκτός από τις συνηθίσμενες κατηγορίες, διατάραξη οικιακής ειρήνης κλπ, τους κατηγορούν και για στάση και σύσταση συμμορίας.

Οι εισαγγελείς, οι δικαστές που τόσο πολύ ακόμα τους ενοχλεύει η ελεύθερη σκέψη και έκφραση της νομοθεσίας, ας σκεφτούν και ας αντισυγχρονίσουν ότι τα παιδιά θα τα βρόουν μπροστά τους.

P.S.
ΔΩΝΑ

ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα λευθερίας κινήσεων στους επιχειρηματίες, θα προκαλέσει την ακόμα μεγαλύτερη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την παράδοση των μικρομεσαίων στο αδηφάγο ανταγωνισμό των πολυεθνικών. Η εξαθλίωση των πιο φτωχών στρωμάτων και η αποσάθρωση της μεσαία

Η παρακάτω προκύρηξη μοιράστηκε στους και στην πορεία για τον Τεμπονέρα, που έγινούμενη εβδομάδα στην πόλη

★ Σκευωρίες της αστυνομίας (σας λέει τίποτα αυτό)

★ Οι δικαστές εκτελούν διατεταγμένη υπηρεσία στερώντας την ελευθερία σε όσους έμπρακτα διαφωνούν (ε, και; Στη Νιγηρία, πριν κάνουν τους απαγχονισμούς, "δικάζουν" τους καταδικασμένους - sic)

★ Ισχύει η θανατική καταδίκη; (μόνο για όσους δεν είναι ενοχοί και έχουν το θάρρος να το ποθετούν την Ελευθερία πιο πάνω, ακόμα κι απ' την ίδια τη Ζωή).

ΟΙ ΜΕΛΟΘΑΝΑΤΟΙ, ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ... ΓΕΛΟΙΩΝ

★ Όταν οι υπόδικοι δεν χωράνε στις δικαστικές αίθουσες (Πολυτεχνείο '95), πρέπει να φτιάξουν μεγαλύτερα δικαστήρια ή να κάνουν τις δίκες σε κλειστά γήπεδα; (Αν διαλέξετε το ένα από τα δύο... χάστε! Η σωστή λύση είναι να εξουσιοδοτηθούν οι αστυνομικές αρχές, ώστε να εκδίδουν μόνες τους τις καταδικαστικές αποφάσεις. Άσε που έτσι θα γιλυτώναμε κι από όλα αυτά τα πέρα-δώθε καθώς κι απ' τα δικαστικά έξοδα, που δεν είναι και λίγα - έχετε υπόψη σας πόσα παίρνουν οι δικαστές!!).

★ Αστυνομικές, κοσμοπολίτικες, ερωτικές... σειρές στο χαζοκούντι, προς παραμύθιασμα - και όχι μόνο- του κοινού. Τώρα και θεατρινίστικες σειρές απόδοσης "δικαιοσύνης" προς εκφοβισμό και συμμόρφωση των απανταχού διαφωνούντων. (Όταν οι νόμοι και η εσφαρμογή τους πνίγει και αλλοιώνει το κοινό περί δικαιοσύνης αίσθημα, χωρίς να αντίσταση να γενικεύεται, τότε ο καθένας που διαφωνεί και αγωνίζεται είναι ο επόμενος υπόδικος και -μην αυταπάτασθε- καταδικασμένος).

★ ΔΙΑΘΕΣΗ διακωμάδησης ζητημάτων τόσο σοβαρών όσο η στέρηση της ελευθερίας και του

στης των θεσμικών μηχανισμών προστασίας της αστικής "νομιμότητας" (=σιγή νεκροταφείου), η οποία συγκεκριμένοποιείται εξώφθαλμα (χωρίς να εξαντλείται σ' αυτά) στα παρακάτω σημεία:

- Καταδίκη, σε 10 χρόνια φυλάκιση, του Γιώργου Μπαλάφα, από ένα εμφανέστατα στημένο δικαστήριο, για τα ίδια αδικήματα για τα οποία είχε πρωτόδικα αιθωαθεί.

- Καταδίκη, σε 5 χρόνια φυλάκιση, χωρίς ουσιαστικά να υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία.

- Καταδίκη, σε 40 μήνες φυλάκιση, των 106 από τους 117 (οι υπόλοιποι έφαγαν μικρότερες ποινές, εκτός από 1 που θεωρήθηκε "άσχετος") που δικάστηκαν ήδη για

στης των θεσμικών μηχανισμών προστασίας της αστικής "νομιμότητας" (=σιγή νεκροταφείου), η οποία συγκεκριμένοποιείται εξώφθαλμα (χωρίς να εξαντλείται σ' αυτά) στα παρακάτω σημεία:

- Καταδίκη, σε 5 χρόνια φυλάκιση, των 106 από τους 117 (οι υπόλοιποι έφαγαν μικρότερες ποινές, εκτός από 1 που θεωρήθηκε "άσχετος") που δικάστηκαν ήδη για

πέρα της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν ένα τέχνασμα - γνωστές σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για αντινέξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για... για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για αντινέξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για... για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για αντινέξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για... για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για αντινέξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για... για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για αντινέξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για... για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για αντινέξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για... για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν σ' όλους μας οι μεθόδες... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μάτιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι

ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξανδιάκαπτουν!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίτια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις Ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και απόδιδουν κατηγορίες για έντοπη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώ

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Ετυμηγορία για μια πολιτική δίκη

A ΠΟ ΤΙΣ 13 ΕΩΣ ΤΙΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ, 68 άτομα προσήλθησαν, στο Παρίσι, στο δικαστήριο που αιχολεύται με υποθέσεις τρομοκρατίας. Στις 20 Δεκέμβρη ρι ο άνθρωποι αυτοί βάσκοι φυγάδες καθώς και άτομα που τους άνοιξαν το σπίτι τους χάριν φυλοξενίας -βρετόνοι στην πλειοψηφία τους- καταδικάστηκαν σε βαριές ποινές...

Μία διαφοροποιημένη καταστολή

Η απόφαση της 20ης Δεκέμβρη καταδικάζει τους βάσκους του Νότου σε ποινές που κυμαίνονται από 3 ως 8 χρόνια, ενώ η πρόταση του εισαγγελέα ήταν για 5 έως 10 χρόνια: τρεις αφέθηκαν ελεύθεροι επειδή προσμετρήθηκε ο χρόνος προφυλάκισης στην ποινή τους. Πρόκειται όμως για πικρή ελευθερία αφού δυο από αυτούς απειλού-

νται με απέλαση στην Ισπανία, όπου τους περιμένουν βασανιστήρια από τους ισπανούς μπάτσους. Οι γάλλοι υπήκοοι καταδικάστηκαν σε ποινές με αναστολή (μέχρι δύο χρόνια για τον παπά της Espelette), εκτός από μια γυναίκα από την Rennes που καταδικάστηκε σε ένα χρόνο φυλάκιση χωρίς μετατροπή. Δύκην ενός πρώτου απολογισμού της απόφασης αυτής, φαίνεται πως οι δικαστές "άκουσαν" τις αντιφάσεις της δικηγοραφίας που μεταβιβάστηκε από τον ανακριτή L. Levert. Αυτός αναγνώρισε στα πρόσωπα των 68 κατηγορούμενων ένα τρομοκρατικό δίκτυο, ενώ η υπεράσπιση και οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης (1500 άτομα διαδήλωση στις 16 Δεκέμβρη στο Morlaix ζητώντας την απελευθέρωση όλων των κατηγορουμένων) κατάγγειλαν την εγκληματοποίηση μιας πράξης αλληλεγγύης προς δικόμενους που θεωρήθηκαν στην παρανομία. Καθώς όμως πρόκειται για κατεξοχήν πολιτικές δίκες, υπό ειδική "τρομοκρατική" νομοθεσία, πολιτική ήταν και η απόφαση. Μόνο 7 αφέθηκαν

ελεύθεροι. Οι γάλλοι υπήκοοι καταδικάστηκαν με αναστολή για το γεγονός ότι στάθηκαν αλληλεγγύοι, μία απελευθέρωση που θα μπορούσε να θεωρηθεί προσβολή προς την εισαγγελία. Τέλος, η γυναίκα από την Rennes που καταδικάστηκε σε έναν χρόνο χωρίς μετατροπή (ενώ ο εισαγγελέας είχε προτείνει διπλάσια ποινή) χρησίμευσε ως διεξόδιο στην απόφαση της εξουσίας, αλλά και ως προειδοποίηση προς οποιονδήποτε θελήσει να σταθεί αλληλεγγύος στους βάσκους διώκμενους.

Η αντιρομοκρατία, μία φωλιά φιδιών

Οι δικαστές του 14ου αντιρομοκρατικού τμήματος της παρίσινης εισαγγελίας προέρχονται τις περισσότεροι από το APM (σωματείο της άκρα δεξιάς), ενώ ο εισαγγελέας Stoller, προκειμένου να συντάξει το κατηγορητήριο στηρίχθηκε σε μια λίστα υποτιθέμενων μελών του ΕΤΑ που του προμήθευσε η Ισπανική αστυνομία, ανταμοιβήθηκε με προαγωγή.

Αλφα
courant alternatif

Το περίφημο 60 τμήμα της δικαστικής αυτονομίας, που ασχολείται με την αντιρομοκρατία, διευθύνεται από τον R. Marion, τον επονομαζόμενο Roger ο παλαβός, ο οποίος συμμετέχει στην καθαιρεση δύο υψηλόβαθμων μπάτσων που δεν συνεργάστηκαν με την αντιρομοκρατία.

Η επικίνδυνη εκτροπή

Οι συλλήψεις συνεχίζονται. Στα τέλη του Νοέμβρη συνελλήφθησαν 4 βάσκοι φυγάδες και μία βρετανή. Τη Δευτέρα 18 Δεκέμβρη προφυλακίστηκαν άλλα 8 άτομα στη Βρετανή, εκ των οποίων δύο αγρότες, για παρόμια υπόθεση φιλοξενίας. Έχουμε να κάνουμε λοιπόν με τη μετατροπή της "βοήθειας σε παράνομη παράμονή" που παρέχεται σε, δυνάμει τρομοκράτες (,), παράνομους μετανάστες σε "συνεργασία κακοποιών ενώφει τρομοκρατικής πράξης"- πράγμα που μπορεί να επιφέρει κάθειρη έως και δέκα χρόνων. Αυτό το φθινόπωρο η αστυνομία έπρεπε να καταγράψει "τις φιλοσοφικές και πολιτικές απόψεις καθώς και τις συνδικαλιστικές και ηθικές εντάξεις -ομαφιλοφίλα, σεξουαλική παρέκκλιση, κλπ" ανθρώ-

πων που θεωρούνται πιθανοί τρομοκράτες, των γνωστών τους καθώς και των πραγματικών ή πιθανών θυμάτων τούς. Όπως παρατηρεί το SAF (συνδικάτο δικηγόρων Γαλλίας), ολόκληρος ο γαλλικός πληθυσμός μπορεί να συμπεριληφθεί σε αντιρομοκρατικούς φακέλους με αυτά τα κριτήρια! Αρκεί να παραβρεθεί κανείς στα μια συνάντηση υποστήριξης κατηγορουμένων για να ανακριθεί και να κατηγορηθεί ως τρομοκράτης. Το συντονιστικό των επιπροπών υποστήριξης των κατηγορουμένων για το δικαίωμα του ασύλου αποφάσισε να κινητοποιηθεί ενάντια στην απαράδεκτη απόφαση της 20ης Δεκέμβρη στο Παρίσι διαργανώντας μια διαδήλωση στις 10 Φεβράρη '96 και απαιτώντας την απελευθέρωση όλων των κατηγορουμένων ή φυλακισμένων.

★ Για πληροφορίες, γράψτε στην Επιπροπή Υποστήριξης για το Δικαίωμα του Ασύλου στην Νάπτη: CSNIDA, c/o Le Local, 16 rue Sanlecque, 44100 Nantes. Από το περιοδικό Courant Alternatif (περιοδικό της Οργάνωσης Ελευθεριακών Κομμουνιστών), τεύχος 55, Γενάρης '96

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί μέρος του διαλόγου που γίνεται από συντρόφους στη Γερμανία σχετικά με την δίωξη του περιοδικού Radical. Τα μέλη του Radical, καθώς και άλλοι σύντροφοι, κατηγορήθηκαν σαν συνεργάτες και υποστηρικτές ένοπλων οργανώσεων (όπως δημοσιεύσαμε και σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας). Κάποιοι απ' αυτούς επέλεξαν να διαφύγουν στο εξωτερικό, ενώ κάποιοι προτίμησαν ν' αντιμετωπίσουν τα γερμανικά δικαστήρια. Παραθέτουμε παρακάτω το κείμενο που εκφράζει την άποψη των συντρόφων που επέλεξαν την αυτοεξόριση τους:

TΟ ΔΙΛΗΜΜΑ, αυτοεξορία ή φυλάκιση, δεν είναι κάτι καινούργιο στην ιστορία της αριστεράς: αγωνιστές στην Ισπανία, αντιφαστές στον Β' παγκόσμιο πόλεμο, λατινοαμερικάνοι σύντροφοι κατά την διάρκεια της χούντας.

Είναι σημαντικές οι ιστορικές και διεθνείς εμπειρίες που μας μεταφέρουν τις περισσότερες φορές μόνο γραπτά.

Είναι επίσης σημαντικός ο διαχωρισμός εξορίας, παρανομίας και δραπέτευσης. Δραπέτευση σημαίνει φυγή, να ξεφεύγεις. Μπορεί να είναι η πρώτη κίνηση, αρνητικά καθορισμένη, κίνηση σταράρησης, που μας μεταφέρει στην περισσότερη από την πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο. Οι περισσότεροι στο παρελθόν, όπως και τώρα, διηγούνται ότι μετά από ένα χρόνο και έτσι στην πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο και έτσι στην πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο και έτσι στην πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο και έτσι στην πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο και έτσι στην πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο και έτσι στην πρώτη στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρ

Γ' Αμερικάνικη αυτοκρατορία με σύνορα τα Βαλκάνια

"Η Ουάσιγκτον, αντί να βλέπει τη Βοσνία ως τα ανατολικά σύνορα του NATO, θα μπορούσε να θεωρήσει τα Βαλκάνια ως τα δυτικά σύνορα μιας επεκτεινόμενης με ταχύτητα σφαίρας επιρροής στη Μέση Ανατολή". (Jacob Heilbrunn/Michael Lind, "ειδικοί αναλυτές" της επιθεώρησης *The New Republic*).

"Ζείτε μια από τις μεγαλύτερες παραδόσεις των ενοπλών δυνάμεων των ΗΠΑ, προστατεύοντας τα εθνικά μας συμφέροντα". (Bill Clinton, προεδρος των ΗΠΑ, απευθύνομενος στους αμερικάνους στρατιώτες κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη Βοσνία, το περασμένο σαββατοκύριακο).

Ο ΣΑΞΟΦΩΝΙΣΤΑΣ Bill Clinton πραγματοποίησε το περασμένο σαββατοκύριακο μια

περιοδιά, δίκην ρωμαίου αυτοκράτορα, στα εδάφη της Βοσνίας, για να επικυρώσει και στο επίπεδο του δημοσιογραφικού εντυπωσιασμού την αμερικάνικη κυριαρχία στα Βαλκάνια. Αυτή η θεατρινότητη επίδειξη μπορεί να ήταν αναγκαία για την οικοδόμηση του προφίλ του συγκεκριμένου ανδρείκελου της εξουσίας ενώφει των προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ και για την ενίσχυση της εικόνας της υπερδύναμης μέσα στην αμερικανική κοινωνία των δύο τρίτων και των τρομακτικών οικονομικών αντιθέσεων, ωστόσο δεν ήταν καθόλου απαραίτητη για την απόδειξη του ρόλου των πλανητόμπατων στο μακελειό στην πρώτη Γειγκοκλαβία και στην σημερινή μορασιά της λείας. Τα γεγονότα άλλωστα μιλάνε από μόνα τους.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Clinton συμφωνήθηκε η ανάληψη από τις ΗΠΑ της "διατήρησης της τάξης" στο Mostar μιας και υπήρχαν ανησυχίες για μελλοντικές προστριβές μεταξύ Κροατών και μουσουλμάνων που θα μπορούσαν να ταρά-

ξουν την οικονομικά προσσδοφόρα διαδικασία ανοικοδόμησης της χώρας. Επιβεβαιώθηκε επίσης η συμφωνία για την συγκρότηση του στρατού της Κροατο-μουσουλμανικής Ομοσπονδίας υπό την καθοδήγηση της αμερικάνικης Διωτικής εταιρείας M.P.R.I. (βλ. προηγούμενο φύλλο του ΑλΦΑ). Μάλιστα το πενταγωνο δημιούριο πόλεων και τον προϋπολογισμό της πρώτης φάσης της επιχείρησης, που θα ξεπεράσει τα 500.000.000 δολάρια. Ειδική εκπαιδευτική θα πραγματοποιηθεί στο έδαφος χώρας μέλους του NATO, "κατά πάσα πιθανότητα στην Τουρκία". Τις ίδιες μέρες, ο γέντης των αλβανών του Κοσσυφοπεδίου Ιμπραήμ Ρουγκόβα δήλωσε ότι αποδέχεται τη "μεσολάβηση" του βοηθού του υπουργείου εσωτερικών των ΗΠΑ Richard Holbrooke για "διευθέτηση" του προβλήματος του Κοσσυφοπεδίου χωρίς απόσχιση του από τη Νέα Γιουγκοσλαβία. Από την άλλη μεριά, η Νέα Γιουγκοσλαβία του Μιλόσεβιτς προετοιμάζεται να μετάσχει κι αυτή στη ΝΑΤΟϊκή "Συνεργασία για την Ειρήνη".

Εκτός από τα παραπάνω κι ενώ συνεχίζεται η ανάπτυξη των ΝΑΤΟϊκών στρατευμάτων, με κυριότερη ενδιάμεση βάση για τις χερσαίες επιχειρήσεις τη βάση του ΝΑΤΟ στην Ουγγαρία της κυβέρνησης των πρώην κομμουνιστών, ανακοινώθηκε ότι στη Βοσνία θα αναπτυχθεί και διεθνής αστυνομική δύναμη. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ γνωστοποίησε ότι "σε συμφωνία με τις αποφάσεις του Dayton", διεθνής δύναμη 1.721 μπάτων θα αναλάβει την αστυνόμευση "ευαίσθητων" περιοχών της Βοσνίας. Ήδη πραγματοποιήνται περιπολίες διεθνών μπάτων στις σερβικές γειτονιές του Σαράγιεβο. Κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, τερατοστια καραβάνια σέρβων που εγκαταλείπουν την πόλη σχηματίζονται καθημερινά. Οι κάτοικοι των σερβικών συνοικιών Ilidza, Grbavica, Vogosca, Iljias και Hadzici εγκαταλείπουν μαζικά το Σαράγιεβο, σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα ξεθάβουν και παίρνουν μαζί τους και τα φέρετρα των συγγενών τους... Σε αυτές τις πέντε συνοικίες, πριν τον πόλεμο ζύσαν

180.000 άτομα. Σήμερα δεν ξεπερνούν τις 40.000. Στην πρώτη φάση του πολέμου είχαν εκδιώχθει οι Κροατές και οι μουσουλμάνοι και είχαν μεταφερθεί Σέρβοι από άλλες περιοχές της Βοσνίας. Τώρα εκδιώχνονται οι Σέρβοι, τόσο αυτοί που είχαν προηγουμένως μεταφερθεί στην πόλη, όσο και αυτοί που από πάντα ζούσαν εκεί. Υπολογίζεται ότι ως τις 19 Μάρτη του 1996 που θα ολοκληρωθεί η πρώτη φάση της "ειρηνευτικής" συμφωνίας του Dayton, θα έχουν εγκαταλείψει την ευρύτερη περιοχή του Σαράγιεβο γύρω στις 70.000 Σέρβοι.

Ο Ράντοβαν Κάρατζιτς από την άλλη μεριά, ανακοίνωσε ότι το Pale θα μετατραπεί σε μία "σερβική μητρόπολη" και έχουν δοθεί εντολές σε σόους εγκαταλείπουν το Σαράγιεβο να μεταφέρονται υποχρεωτικά εκεί. Πρόφατα ο Κάρατζιτς επέδειξε δημόσια και μια μακέτα της νέας πόλης όπου μετά από τέσσερα χρόνια πολέμου οι πρόσφυγες της Βοσνίας θα βρουν τη γη της επαγγελίας. Οι διεθνείς κατασκευαστικές εταιρείες ακονίζουν τα μαχαίρια τους...

L. PELTIER: 20 χρόνια Ψευμάτων και απόκρυψης

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ μπορεί να μας φαίνονται πολύς χρόνος, για να ξεσκεπάσει ένας άδικη φυλακισμένος, τους κακούς χειρισμούς της κυβερνήσης εναντίον του. Μακριά από τα παιδιά του και με μόνη δυνατότητα, να τα βλέπει κάθε τόσο για λίγο μέσα από το κελί που ο δώδεκας του τον κρατούν. Οι αναμνήσεις της οικογένειας και η αναπόληση της εποχής που περπατούσε ελεύθερος πάνω στη γη, σκεπάστηκαν από την πραγματικότητα του κρύου ταυμέντου και τα ατσαλένια κάγκελα.

Αν και στα χρόνια που ζούμε, πολλοί έχουν άρχισει ν' αμφισβητούν την χρησιμότητα από την κυβέρνηση των αστυνομικών δυνάμεων για πολιτικούς σκοπούς, ελαχιστοί από τους ισχυρούς ύψωσαν την φωνή τους για να πουν για τα εγκλήματα ενάντια στον Leonard Peltier και στους αυτόχθονες αυτής τη γης. Όταν τα θύματα της κυβερνητικής κατάχρησης είναι οι λευκοί, τότε οι πολιτικοί και τα μέσα κυνηγάνε την υπόθεση μέχρι τέλους. Όταν όμως τα θύματα είναι θιαγενείς, οι έρευνες συναντούν την σιωπή και την άρνηση. Οι καρδιές της κοινωνίας των λευκών έχουν ματωθεί από τα εγκλήματα εκαποντάδων χρόνων που έγιναν στους αυτόχθονες αυτής της γης. Πολλά βίβλια έχουν γραφεί και διαβαστεί, τανίες έχουν γίνει και πολλές απολογίες έχουν δοθεί. Αυτό όμως που η κοινωνία των λευκών αποφέυγει να πει, είναι ότι τέτοια εγκλήματα συνεχίζουν να γίνονται ανεμπόδιστα μέχρι και σήμερα. Τέχνεις επιτίθεται για τις συνεχίζομενες εθνικές εκκαθαρίσεις που ακόμα συντελούνται, για τις παραβιάσεις των συνθηκών των δικαιωμάτων; τί έχει ακουστεί για το Dine of Big Mountain, το Western Shoshon και τι για τον Leonard Peltier;

Alfa
Industrial
Worker

ιθαγενής πολεμιστής σκοτώθηκαν. Η κυβέρνηση εκνευρίσμενή από το γεγονός ότι οι καταπιεσμένοι ανταπαντήσαν στην επίθεση και ότι δύο από τους πράκτορες της έχασαν τη ζωή τους, έκινησε μια εκστρατεία τρομοκράτησης και δολοφονιών για να κάνει τους καταπιεσμένους να πληρώσουν για την αντίσταση που προβάλλανε.

Τρία μέλη του AIM έγιναν στόχος. Οι δύο πρώτοι αιθωράθηκαν γιατί τους αναγνωρίστηκε στη βρίσκονταν σε νόμιμη άμυνα. Ο Leonard τότε συγκεντρώθηκε όλα τα βέλη της κυβερνητικής επίθεσης. Μέσω μιας πλαστής κατάθεσης εκδόθηκε από τον Καναδά. Η υποθέση του έφυγε από τα χέρια του δικαστή που την είχε αναλάβει και ανατέθηκε σ' έναν δικαστή με μακρά ιστορία ρατσισμού ενάντια στους θιαγενείς. Καταδικάστηκε σε μια δίκη-παρωδία με κατασκευασμένο καπογορητήριο και με έξαναγκασμό των μαρτύρων. Στην υπεράσπιση του δεν επιτράπηκε να παρουσιάσει την πραγματική ιστορία των κυβερνητικών εγκλημάτων ενάντια στους Lakota, ούτε να υποστηρίξει ότι εκείνη τη μέρα ο Leonard και οι πατούλοι του έκαναν ήταν να υπερασπίστούν τους εαυτούς τους από τη δολοφονική επίθεση.

Στάλθηκε στη φυλακή με δις ισόβια. Η κυβέρνηση έπλιξε ότι αυτό θα ήταν και το τέλος της υπόθεσης. Άλλα με τα χρόνια; Θαρράλειοι δικηγόροι πήγαν την υπόθεση του Leonard και έφεση στην έρευνα της φύσης της θιαγενείς και μέλη του Αμερικανικού Ινδιάνικου Κινήματος (AIM), δολοφονήθηκαν, τραυματίστηκαν και φυλακίστηκαν. Οι θιαγενείς Lakota για να αντιμετωπίσουν την επίθεση ζήτησαν τη βοήθεια του AIM. Το AIM έστησε ένα στρατόπεδο και τη κυβέρνηση εξαπέλυσε επίθεση με τελικό σκοπό την σύντριψη κάθε αντίστασης. Στη μάχη που ακολούθησε δύο πράκτορες του FBI και ένας

έφεραν στα ανώτερα δικαστήρια, τα οποία όμως την απέρριψαν. Η αμερικανική δικαιοσύνη δεν εννοεί να απαντήσει σ' αυτούς που παρέλειπον ενάντια στην πόλη σχηματίζοντας την Εθνοτική επικέντρωση της Καναδά. Ήδη πολλοί άλλοι άνθρωποι βγήκαν στην αγώνα για δικαιοσύνη. Αντί η καταδίκη του Leonard να σημάνει το τέλος της υπόθεσης, έγινε το σημείο εκκίνησης για μια μεγαλύτερης και μακροχρόνιες εκστρατείες για δικαιοσύνη στις Ενωμένες Πολιτείες.

Η εκστρατεία για δικαιοσύνη στον Leonard είναι διαμαρτυρίες, οι πορείες και οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στον Leonard. Για περισσότερες πληροφορίες ή για να προσφέρεται στην εκστρατεία υπεράσπισης γράψτε: Leonard Peltier Defense Committee P.O. Box 583, Lawrence KS 66044. Μπορείτε επίσης να έρθετε σε επαφή με τη πλατεία της "ομάδα μποστήριξης" ή να φτιάξετε μια καινούργια.

Στο ονόμα της δικαιοσύνης, της ε

Η κατάληψη του πολυτεχνείου το 1990

(ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ 6 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ)

ΑΦΟΡΜΗ: Κατά τη διάρκεια της 26ης Γενάρη του σωτήριου έτους 1990 η απόφαση της δίκης του ένστολου δολοφόνου Μελίστα ανακοινώνεται. Η επιμορφωρία του ορκωτού δικαστηρίου είναι αθώα. Η δικαστική εξουσία για άλλη μια φορά αποδεικνύει την ταξικότητα και την αντικοινωνικότητα της ύπαρξης και των αποφάσεών της. Προσβάλλοντας το "περί δικαίου" αίσθημα των ανθρώπων-αλλά όχι και τη νοημοσύνη τους-με προκλητικό τρόπο, με τον τρόπο που αρμόζει στην ψευδεπίγραφη δικαίωσή, νομιμοποιούν για πολλοστή φορά την πολιτική απόφαση της δολοφονίας αγωνιστών και εμπρακτα αντιστεκόμενων ανθρώπων. Οι πρώτες αναλύσεις αρχίζουν να ακούγονται από τα ραδιόφωνα, μα καθώς πέφτει η νύχτα τα δρώντα υποκείμενα κάνουν την εμφάνισή τους στο προσκήνιο της υπόθεσης "αθώαση Μελίστα".

ΕΠΙΘΕΣΗ: Πλήθη και ομάδες ανθρώπων αρχίζουν να συρρέουν στο χώρο γύρω από το Πολυτεχνείο και την πλατεία Εξαρχείων. Η αγανάκτηση για την ξεδιαντροπία των υπηρετών και των συνδιαμορφωτών της εξουσίας, οδηγεί στις μεγάλες συγκρούσεις της νύκτας 26 προς 27 Γενάρη. Μια ακόμα "κόκκινη" νύχτα οδοφραγμάτων και εξεγερσιακού χρόνου. Υστερα από μερικές ώρες συγκρούσεων καταλαμβάνεται ο χώρος του Πολυτεχνείου,

κές βδέλλες και τις πολιτικές χειροπέδες του "συναινετικού εκσυχρονισμού", τους καλούμε να εκδηλώσουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους, να ενεργοποιηθούν για τη δημοιουργία ανάλογων εξεγερτικών κοινωνικών και πολιτικών γεγονότων. Κανείς δεν μπορεί να υποδειξει "πολιτική". Μπορεί, όμως, και επιβάλλεται να αναπτυχθεί ένα δίκτυο ενεργητικών αντιστάσεων στη βάση της οργανικής αλληλεγγύης. Η κατάληψη δε δεχνεί κανέναν δρόμο. Αξιοποιεί, όμως, την ευκαιρία για αλληλοστηριζόμενες δραστηριότητες, που θα επικαλούνται τα αυτόνομα κοινωνικά κινήματα και θα ξεφεύγουν από τη λογική της διαπραγμάτευσης με το κράτος και τους συνεταίρους του".

Τέσσερις ταξικές και κοινωνικές κατηγορίες ανθρώπων αποτελούνται οι ομάδες στις οποίες απευθύνεται το λόγο της κατάληψης. Οι εργαζόμενοι, οι μαθητές, οι φοιτητές και οι χούλιγκανς. Με τον ένα ή άλλο τρόπο, γίνεται μια προσπάθεια να προσεγγιστούν και να συνυποντιστούν οι αγώνες ή η προσποτική αγώνα σε διάφορους χώρους. Ο εγκλωβισμός όμως στο ίδιο το μέσο της κατάληψης, δεν επέτρεπε να διαχυθεί και να προπαγανδιστεί η μερική έστω πολιτική της κατάληψης, στους κοινωνικούς χώρους που απευθύνονται οι καταληψίες οι οποίοι ήταν και οι ίδιοι εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, μαθητές και χούλιγκανς. Οι εργαζόμενοι δε μετέφεραν τον αγώνα στους χώρους που διούλευαν, οι

καιοσύνης κτλ.

Την ίδια περίοδο μέσα στις γενικές συνελεύσεις γίνεται κουβέντα γύρω από τα αν πρέπει να υπάρχουν ή όχι αιτήματα από την κατάληψη. Αν και οι συζητήσεις κάποια στιγμή κολλάνε, αργότερα θα κυκλοφορήσει κάποια ανακοίνωση "απαιτήσεων".

Εξω από το Πολυτεχνείο υπάρχει μια κινητικότητα. Στη Θεσσαλονίκη καταλαμβάνεται η Φιλοσοφική με κατάληψη ανάλογη αυτής της Αθήνας. Καταλαμβάνονται κάποιες πανεπιστημιακές σχολές, που μερικές όπως η Φιλοσοφική Ρεθύμνου συνδέονται άμεσα με το Πολυτεχνείο. Η ΕΦΕΕ μετά από συναυλία διοργανώνει πορεία τουλάχιστον 10.000 ανθρώπων την 1η Φεβράρη. Ομως το παιχνίδι γύρω από τους φοιτητές και τα πανεπιστήμια χάνεται, όσο αφορά τουλάχιστον κινητοποίησεις και αναταραχές.

Αν και η προσπάθεια και το πρόταγμα ανοίγματος στην κοινωνία αποτελεί το κεντρικό πολιτικό στόχο της κατάληψης, ήδη διαφαίνεται ο εγκλωβισμός και ο μηχανιστικός τρόπος που πρωθεί την πολιτική της αλλά και οι λειτουργικές και οργανωτικές αδυναμίες. Ως μια προσπάθεια ξεπεράσματος αυτού του αδιέξοδου παραβέτουμε μια ανακοίνωση της Γενικής Συνέλευσης: "Η Γενική Συνέλευση της κατάληψης του ΕΜΠ, δηλώνει τη συμπαράσταση της στην κατάληψη του εργοστασίου της Μπερκόσιρ και στις κινητοποιήσεις

μετά από συνελεύσεις, σαν κέντρο αντιπληροφόρησης. Η κατάληψη του Πολυτεχνείου, η οποία θα κρατήσει 17 μέρες, αρχίζει και θα κυριαρχήσει για πάνω από δύο βδομάδες στα δρώμενα της ελληνικής κοινωνίας.

Από την επόμενη μέρα και μέσα από μαζικές συνελεύσεις η κατάληψη προσπαθεί να μεθοδεύσει τη λειτουργική και πολιτική της ύπαρξη. Η αισιοδοξία ότι τα πάντα μπορούν να συμβούν είναι διάχυτη ανάμεσα στους ανθρώπους που περνάν ή συμμετέχουν στις διαδικασίες. Σχηματίζονται όμαδες περιφρούρησης, λειτουργίας του εστιατορίου και χρηματοποίησης των φωτιστικών και των επικοινωνιακών μέσων.

Χωρίς να υπάρχει κάποιος σχεδιασμός ή συνεννόηση, η ίδια η κατάληψη ως κάτι ποιοτικό και με δυναμικές ξεπεράσματος της μέχρι τότε δράσης των αναρχικών και του υπόλοιπου χώρου, θέτει άμεσα το ζήτημα του ανοίγματος και της σύνδεσης με άλλους χώρους και εστίες αντίστασης. Από την πρώτη κιόλας προκύρηση που κυκλοφορεί από την κατάληψη καθορίζεται ο στόχος της πρακτικής της: "να λειτουργήσει σαν χώρος αντιπληροφόρησης και σαν πόλος συστεματισμών που τα συμφέροντά τους βρίσκονται στους αντίποδες εκείνων της κυριαρχίας". Αναγνωρίζοντας την κοινωνική δυναμική που έχει, προσπαθεί γενικόλογα να ορίσει και να προσεγγίσει πολιτικά αυτούς που απευθύνεται: "Αυτή η κατάληψη, ούτε είναι ούτε θέλει να γίνει εφήμερο πολιτικό σύμβαν. Απευθυνόμαστε στην κοινωνία, σε όσους αισθάνονται να απειλούνται από την κρατική επίθεση, σε όλους όσους υφίστανται τις οικονομι-

των εκτάκτων του Δημοσίου, των εργαζομένων στην Τράπεζα Πίστεως, στους οικοδόμους και στους εργαζομένους του εργοστασίου "Αιγαίον". Η επιβολή του κράτους και του κεφαλαιου σήμερα είναι το ξεπέρασμα της κρίσης σε βάρος των εργαζόμενων και των προλετάριων με την επιβολή λιτότητας στο ονόμα της "εθνικής οικονομίας" και την ένταση της καταστολής προκειμένου να αποφευχθούν οι κοινωνικές αντιστάσεις. Γι' αυτό και η αθώωση του Μελίστα δεν είναι τυχαία, αλλά έρχεται να νομιμοποιήσει τους κουκουλοφόρους του κράτους, να σκωτώνουν νεολαίους, εργάτες, άνεργους. Η απάντηση μας πρέπει να είναι άμεση και δυναμική με αυτοοργάνωση και άμεση δράση. Η ανάδειξη της ταξικότητας της κοινωνίας, νομιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή πάλης. Αλληλεγγύη στις απεργιακές κινητοποιήσεις", κομμάτι της συζητήσης που έχει αρχίσει μέσα στην κατάληψη για τους κινδύνους να απομονώσει και να δηγηθεί σε εσωστρέφεια και μετατροπή σε αυτοσκοπό της δράσης. Πολλοί σύντροφοι και ομάδες διαβλέπονται αυτόν τον κίνδυνο προειδοποιούν: "... οι συνελεύσεις μας μοιάζουν κουρασμένες και κενές, ήδη στην έκτη μέρα της κατάληψης... Επειδή δεν είναι ουτοπία η αυτοοργάνωση της ζωής μας. Επειδή δε μας ενώνει μόνο η μιζέρια που μας επιβάλλουν. Και επειδή τελικά εξέγερση δεν είναι μόνο η απαλλοτρίωση ενός χώρου και η σύγκρουση, χωρίς την αίσθηση της πρακτικής" και "Με ποια λογική και με ποια συνέπεια προτείνουμε στον κόσμο να αυτοοργανωθεί και να πάρει τη ζωή του στα χέρια του, αφού εμείς δεν έχουμε πετύχει τη στοιχειώδη αυτοοργάνωση και αυτοδιεύθυνση της

Ελλάδα. Η πολιτική συναίνεση είναι μια πραγματικότητα που στοχεύεται στην κοινωνική συναίνεση και την ταξική ειρήνη, θα προετοιμάσει την επίθεση που θα ακολουθήσει από την κυβέρνηση της ΝΔ και από τη σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Εγκαινιάζεται η εποχή της οικονομικής σύγκλισης, η εποχή της νέας τάξης, αυτής της νέας πραγματικότητας που προσπαθούμε σήμερα να πολεμήσουμε και να αντισταθούμε. Με ότι αποτέλεσμα είχε αυτό στον ταξικό πόλεμο και την κίνηση της ελληνικής κοινωνίας.

Χαρακτηριστικά τα ιδιωτικά τηλεοπτικά κανάλια κάνουν την εμφάνισή τους πηγαίνοντας από την ίδια εποχή και νέες σχέσεις διαμεσολάρησης αρχίζουν να σχηματίσουνται.

Παρ' όλα αυτά διάφοροι αγώνες βρίσκονται σε εξέλιξη, ήδη έχει διαφανεί τι σημαίνει "οικουμενική" και τι μέλλον προετοιμάζεται από τα ΕΟΚιά και ντόπια αφεντικά και διαχειριστές, όταν ένα πραγματικά μεγάλο αγκάθι για τις επιλογές της εξουσίας κάνει την εμφάνισή του. Το γεγονός του ότι η κατάληψη δε δέχτηκε την άμεση καταστολή γιατί είχε κοινωνικά ερείσματα και πιθανότητες επιτυχίας διάχυσης της ρήξης σε μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια, αποδεικνύει πως το πλεονέκτημα επίθεσης το είχαν οι άνθρωποι που συμμετείχαν και αγωνίστηκαν γύρω από την κατάληψη του Πολυτεχνείου, αποδεικνύει (αν και η ιστορία δε γράφεται με υποθέσεις) τη δυναμική και τη σημασία που είχε αυτό το γεγονός για την ευκαιρία της αντίστασης στην κτηνωδία του κράτους και των αφεντικών, να καταφέρει ένα ακόμα μεγαλύτερο χτύπημα, να πλησιάσει την επιτυχία μιας μεγάλης νίκης.

Για το χώρο των αναρχικών το '

